

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V ednosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osemtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj: Varni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 30. Kakor se govori, se državni zbor avstrijski snide v malo dneh.

Dunaj 30. Ministerski predsednik baron Banffy in finančni minister Lukaes sta odpotovala nočjo v Budimpešto.

Dunaj 30. »Wiener Abendpost« prinaša danes prijavo o vršenju pogajanj med avstrijskimi in ogerskimi ministri ter naznanja, da so posvetovanja zaključena. Iz prijave oficijoznega lista posnemamo, da so razprave z dnem 6. t. m. na Dunaju stopile v odločilni stadij. Potem je najprej ogerska vlada avstrijski vladi pismeno označila svoje stališče, na to pa avstrijska ogerski isto tako s posebno noto. Med tem so se vršili dogodki v Išli, avdijskeje ministrov pred cesarjem ter posvetovanja istih med seboj. Gori rečeni noti obeh vlad sti bili v podlogo pogajanjem, ki so se dne 24. in 25. t. m. vršila v Budimpešti. Po povrnitvi cesarja na Dunaj so bili ministri v dnevih od 27. do 30. zopet opetovano vsprejeti od cesarja in so se vrstila posvetovanja med njimi. Dne 30. t. m., kakor omenjeno, so dozorela pogajanja do zaključka. Predmetom konference je bila vsa vsota one materije, ki spada v okvir avstro-ogerske pogodbe, in sicer toliko glede forme, kolikor glede vsebine.

»Wiener Abendpost« zaključuje: »Obvezna moč 1. člena ogerskega zakona od leta 1898, ki nalaga ogerski vladi, da priredi samostojno zakonito uravnavo, ako bi se pogodbeni dogovor ne mogel rešiti parlamentarno do konca tega leta, ali ako bi vsaj ne bilo nade, da se dovrši skoro; potem kratko odmerjeni čas in na zadnjem mestu prizadevanje, da se ohrani dosedanja oblika pogodbe kakor bilateralne (na dve strani) pogodbene akcije ter uredba, veljavna za daljnji, natančno

določeni čas, vse to je nagnilo avstrijsko vlado do sklepa, da se še enkrat obrne do državnega zbora ter da istega pripravi v povspešno parlamentarno postopanje s pogodbo. Ta sklep, ki je važen za parlamentarno postopanje s to pogodbo na Ogorskem, je vzela ogerska vlada na znanje. V ožigled sedanjim odnosajem pa seveda nisti mogli obe vladi drugače, nego da sti vzeli v račun tudi to eventualnost, da pravočasna parlamentarna rešitev težkoč naleti na zapreke. Modalitete, katere bi bilo upotrebiti za ta slučaj, so bile nadaljnji važni predmet razpravam. **Tekom dolgih razprav se je posrečilo določiti soglasje v nazorih obeh strani o onih načelih, po katerih bi bilo postopati, ako bi res nastopile okoliščnosti, za katere so namenjene one modalitete. Vladi sti oboroženi za vse slučaje.**

Dunaj 30. Cesar odpotuje dne 2. septembra na velike vaje na Ogorskem. V njegovem spremstvu bosta tudi nadvojvodi Fran Ferdinand in Fran Salvator. Istega dne odpotujejo na Ogersko tudi vojaški atašeji vnanjih držav.

Petrograd 30. General diplomatske agencije Bolgarske je odšel v Moskvo po nalogu svoje vlade, da v imenu kneza Ferdinanda in bolgarske vlade položi venec na spomenik carja Aleksandra II.

Rim 30. »Osservatore Romano« objavlja nastopno noto: Velikodušna inicijativa carja Nikolaja ruskega zasluži brezdvomno najspoštlivejšega čestčenja in odkrite hvale. Mi izražamo tudi ta čutila, ker se miroljubne nakane tega monarha popolnoma pokrivajo z onimi, ki jih je papež opetovano izjavljal v tem pogledu, živo želeči miru med ljudstvi in narodi. Izrekamo torej iskreno željo, da se vzlie težavam, katere bode gotovo premagati v dosego tega plemenitega cilja, uresniči vzvišena misel mo-

gočnega vladarja v interesu miru Evrope in vsega sveta.

Berolin 30. Govoré o reskriptu carjem pravi »Nordd. Allg. Zeitung«, da Nemčija rada vsprejme ponudeno roko. Po skupnem prizadevanju za odstranjenje zla bi se utrdil dragoceni nazor, da ni Rusija Nemčiji, ni Nemčija Rusiji ne sme biti v zapreko na potu, ki vodi do svetovnega miru.

Hamburg 30. »Hamb. Correspondent« prinaša nastopno izvirno brzojavko iz Petrograda: Po vzajemni izjavi misli med cesarjem Viljemom in carjem Nikolajem o ustanovitvi trajnega miru se je pokazalo soglasje v željah obeh monarhov.

Bukarešta 30. Inicijativo carja Nikolaja v dosego svetovnega miru imenujejo listi veliko in velikodušno misel, ki pomenja zarjo nove dobe v zgodovini človeštva.

Amsterdam (Holandska) 30. Posebno izdanje uradnega lista objavlja od vseh ministrov podpisano proklamacijo kraljice regentinje, s katero polaga ista vse dosedanje funkcije ter izreka tem povodom zahvalo vsem onim, ki so jej bili na strani se svojimi sveti ter so jo podpirali ljubeznivo in udanostjo. Proklamacija zaključuje: Bog blagoslovi narod in mlado kraljico!

Pariz 30. Poslanec Mirman je obvestil vlado, da bode po sestanku zbornice interpeloval isto o reskriptu carja Nikolaja, da tako poda iste priliko za oficijelne izjave.

Madrid 30. »Impereial« pripisuje veliko važnost reskriptu carja Nikolaja ter izraža svoje menenje, da se je isti pred razglasenjem reskripta dogovoril toliko z cesarjem Viljemom, kolikor tudi s predsednikom francoske republike.

PODLISTEK.

26

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

Pred vrati pod velikim mestnim stolpom pri morju se je bil naslonil ob zid majhen bradat častnik v arkebuzirski obleki pod širokim klobukom, gledajoči mirno, ali pozornim očesom to šareno vrvenje. Ta častnik je bil signor Antonio Capograsso, pobočnik cesarskega poverjenika Rabate. On je gledal to radovedno množico ljudij, kakor da se vse to ne tiče njega, kakor da se naslaja na tem bučnem prizoru. Izenada se je vstavil pred njim drugi častnik, brkat človek, rudečega nosa pod grčastim šlemom. Iz oči je sijala temu človeku svetlost žganja.

»Zdravo tovariš!« je viknil zamolklim glasom, »drago mi je, da te vidim; Anastasius Holeinger se zovem, zastavonosec prve čete nemških mušketirov!«

»Ne razumem nemški,« je odvrnil arkebuzir italijanski ter zganil z ramama.

»A — à!« je lomil zastavonosec italijanski — »niente tedesco! Bene! ma znaš, tovariš arkebuzir — mi Uskoke pekli, sekli, tako tako!« in pri tem je Holeinger z roko sekal zrak na vse strani —

»per bacco! si — mi pojel, Uskoke — vse! Maledetti ladri!«

»Bene!« se je nasmehnil Capograsso zgenivši z ramama.

»In verità ladri ladrissimi! Pagani! Turki! Vragi! pijejo kri — jedò človeško meso — sono canibali! Per Bacco!« grmel je zastavonosec, zabaje se dalje na nestalnih nogah in sekal zrak: »Al' mi takò — takò!«

»Bene, bene!« je odvrnil Capograsso nestrpljivo.

»Na kosee, parola d'onore! Jas sem trezen, zelo trezen, parola d'onore! Kaj mislite vi, da nisem trezen?« V tem trenutku je opazil Antonio bodulsko barko, katera je bila ravno pristala h kraju. Oči so mu vsplamtele, namršil je obrvi in rekel dolgočasnemu junaku:

»Addio, signor Oleinger!«

»Mio rispetto!« se je poklonil mušketir, ko je snel šlem in se trikrat poklonil: »Mio rispetto!« Zatim je odšel proti morju.

Iz bodulske barke je izstopil bradat cerkveni dostojanstvenik. Ko je bil dal brodarju beneški tolar, preril se je brzo povešene glave skozi ljudstvo in krenil proti mestnim vratom.

»Dobro došli, reverendissimo!« ga je pozdravil Antonio.

»Da si mi zdrav junak!« je odvrnil prišlec — škof de Dominis.

»Gospod cesarski poverjenik me je poslal, da Vas dočakam. Kako je z našimi posli? Ste-li našli generala Paskvaliga?«

»Baš idem h komisarju,« je odvrnil škof. »Naši posli? Nikdar bolje. Paskvaligo dovoljava, da se vojska prevede po morju v Senj.«

»Benissime!«

»Ali delati moram brzo. Senjani so nekaj slišali o naših namerah. Nekdo nas je moral izdati.«

»A vraga? Kdo bi bil tak malopridnež?«

»Ne vem. Vittorio Barbaro, pobočnik Paskvaligov mi je govoril o tem v Omišlju. Pravi, da se Senjani pripravljajo na odpor, da je tu kakšna zarota.«

»Je-li mogoče?«

»Glava vsemu da je knez Posedarič, a z njim je tudi Daničič, razbojnik Juriša, in celo gvardijan Viktor. Niti Barbo ni čist človek.«

»To mislim tudi jaz,« je odvrnil ogleduh.

»O tem ne govori nič Rabati. Piši slobodno svetu deseterice. Dà, reci, da je Rabata nekaj bolj mehak. Kaj pa da, denarjev potrebuje.«

»Bene!«

Obojica je prišla, tako razgovarjaje se, do patrijske hiše, blizu cerkve sv. Vida, v katero sta vstopila brzo.

(Pride še.)

Po velikoškolskem shodu*).

(Piše Ign. Šega, absolvirani tehnik in bivši podpredsednik pripravljalnega odbora.)

Velečastni vseslovenski shodi (odvetniški, županski in dijaški) so nam v mnogem oziru podali premnogo poučnega; dogodki na istih in osobito po istih so pa razkrili naše razmere v bližnji luči. Dvomim pa, da bi le-te razkrite rane izmo-drile v središču Slovenije one, ki tolčejo danes na veliki boben.

Dandanes smo Slovenci postali skoro do cela Abderitje. Padli smo tako daleč, da nismo dovezetni za nobeno višo idejo. Le skrajno nasilstvo in preganjanje od strani naših sovražnikov je vzbudilo v nas dvoje idej, za katere smo se pričeli boriti: za višje sodišče in vseučilišče v Ljubljani.

Slovenski rodoljubi v obče so žrtvovali mnogo, niso se strašili truda in žrtev, samo da so na sijajnih shodih manifestirali za ti, zopet oživljeni ideji.

Naši nasprotniki so bili presenečeni in jeli so resno vpoštevati naše zahteve! — Naposled pa smo bili presenečeni le — mi. Naša ljubljanska žurnalistika nam je donesla popolen dokaz, da ni dovezetna niti za ti dve ideji.

Kar se je sezidalo na teh lepih shodih — podrta je naša ljubljanska žurnalistika. In zakaj? Ker je osebna mržnja v nas večja, nego pa ljubezen do naroda in skrb za ljudsko blagostanje.

Na visokoškolskem shodu so si naslikali nekateri dopisniki ljubljanskih časopisov hudiča na steno — in pričela se je gonja. Pač ni se čuditi, ker tem ljudem so glavna hrana le prepiri; ob teh žive in s tem pitajo slovenski narod — in ne pomislijo, da ga hkrati demoralizujejo.

Prvo in glavno zborovanje, ki je bilo impozantna manifestacija slovenskega visokošolstva za slovensko vseučilišče, je do cela pozabljeno; saj ni prineslo ničesar, kar bi dalo povod za kake pikantne škandalčke. Drugo zborovanje o dijaški organizaciji pa je zatemnelo takoj prvo in na podlagi lažnjivih poročil se igramo zopet za kratek čas obče priljubljeno slovensko igro: libe-ralec in klerikalec.

Referat g. iur. Reisnerja podaja le v glavnih potezih dijaško organizacijo med letom in med počitnicami.

Prva resolucija meri na združitev slovenskih visokošolcev v treh glavnih društvih: v »Sloveniji« na Dunaju, v »Triglavu« v Gradeu in v »Slov. klubu« v Pragi.

Druga resolucija določa, da bodi vsaki dijak med počitnicami ud ferijalnega društva »Sava«, da se le-to oživi in **preosnuje**.

S temi resolucijami se je hotelo doseči združenje vseh slov. visokošolcev — ne toliko takojšnje zjednačenje njih načel, temveč zopetno osebno občevanje. Dijake ne ločijo toliko načela (če bi se po tem ravnali, hoditi bi moral vsak svojo pot), ne loči nas ni narodnost, še manj pa — krščanstvo; temveč samo tista osebna mržnja, ki razjeda vse naše javno in zasebno življenje. Če bi dijaki obeh strank občevali med seboj kolegijalno in mnogo — potem bi kmalu prodrlo prepričanje, da smo vsi jednako narodni in vsi jednako krščanski.

Pripravljalni odbor je upal, da se resolucija glede organizacije med počitnicami da izvesti takoj in da se takoj položi temelj osebnemu občevanju najprvo tu v domovini in temu bi gotovo sledilo združenje v tujini. A načela? Dijaška doba je v našem duševnem življenju le kratka prehodna doba, v kateri se mladenič spopolnjuje in si razširjuje svoje duševno obzorje in s tem spopolnjevanjem si pridobiva novihazorov. Zbog tega nahajamo prav med dijaštvom največ različnih načel. Kolikor glav, toliko mislij. In če se je sešla četvorica dijakov kjerkoli, gotovo se vnema takoj debata o načelih; vsaki zagotavlja svoja in včasih postaja tak razgovor tudi malo buren. Kdo more šteti to mladino v zlo?! Naroden greh pa je storil oni, ki, računaje na to mladeniško ognjevitost in nestalnost načel, izrablja mladino za svoje politične namene

s tem, da seje pod pretvezo različnosti načel osebno mržnjo in sovražtvo. Noben dijak, zapustivši srednjo šolo, ni zrel mož po svojih načelih. In kdor trdi nasprotno, ta se smeši ali pa kaže, da ni zmožen v to, da bi si širil svoje duševno obzorje. (Pride še.)

DOPISI.

Dekani, 24. avgusta. (Izv. dopis). Od vseh strani naše domovine ste prejeli poročil o proslavi rojstnega dne našega premilega vladarja F. J. I. Dovolite torej, gosp. urednik, da Vam na kratko opišem, kakó smo tudi tukaj v Dekanih proslavili omenjeni jubilejni dan.

Že na predvečer, 17. t. m., bila so nekatera poslopja razsvitljena, kakor n. pr. župni dvorec, šola i. t. d.; topiči so pokali in zvonovi pritrkovali skoraj do polnoči. Drugi dan, t. j. 18. t. m., pa je bila slovesna sv. maša ob 9. uri, katero je daroval naš preljubljeni župni upravitelj g. Cink. Sv. maše se je udeležil ves občinski odbor z g. nadžupanom Ivanom Mahničem na čelu, šolska mladina z učiteljstvom in mnogobrojno ljudstva. Koj po sv. maši je imel občinski odbor slavnostno sejo, v kateri se je razpravljala proračun za leto 1899. in potem druge nujnejše občinske stvari. Ob 6. uri zvečer pa se je na vabilo našega gosp. nadžupana zbralo na dvorišču občinske hiše nad 60 oseb na skupni banket. Tu so bili zbrani najuplivenjši možje vse občine, učiteljstvo in duhovščino je zastopal g. Cink. Po napitnici premilostivemu vladarju je Dekanska godba opetovano svirala cesarsko himno, katero je občinstvo poslušalo stojé in razoglavo ter je na zvršetku navdušeno vsklikalo, da »Bog živi še mnogo let Nj. Veličanstvo presv. cesarja F. J. I.« Med obedom so nas zabavali pevci iz Dekani in iz Tinjana, kateri so nam zapeli mnogo naših krasnih pesmi. Zbrano občinstvo jim je burnim ploskanjem izražalo svojo zahvalo in pohvalo, kar naj jim bo v spodbujajo, da bode tudi nadalje z vso gorečnostjo gojili našo milo slovensko pesem. Ob mraku so se prižigali bengalični ognji, izpuščale so se rakete in gromeli so topiči vse tja do polnoči, ko se je jelo občinstvo razhajati ob splošnem navdušenju. Bil je to zares lep večer, na katerèga prireditvi gre vsa čast in hvala našem nadžupanu gosp. Ivanu Mahničeu.

Iz Krepelj, dne 24. avgusta 1898. (Izv. dop.) Veselica tukajšnjega »Bralnega, vinogradskega in sadjarskega društva«, ki se je vršila v proslavo jubileja cesarjevega dne 21. t. m. sodelovanjem društva »Slava« od sv. Marije Magdalene spodnje pri Trstu, izvršila se je v najlepšem redu.

Društvo »Slava« je dospelo k nam kmalu po eni uri popoldne. Vsprejeli smo je pred slavolokom z godbo in ob pokanju topičev; gosp. predsednik našega društva je pozdravil »Slavaše«, a gosp. predsednik »Slave« je odzdravil jedrnatim govorom. Mladičke so podale »Slavašem« svežih cvetov.

Veselica se je pričela točno ob 4. uri. »Slavaši« so dokazali, da so mojstri v petju. Njih lepo vbrani glasovi so nam doneli najprijetneje. Torej čast in hvala bodi gosp. pevovodju iz Škeda in vrlim »Slavašem«.

Igro »Gospod Čapek« so diletantje in diletantke »Slave« proizvajali gladko. Tudi v tem obziru jim gre vsa čast in hvala.

Godba Dutovljanska je tudi svirala dobro razne komade, kar se je povdarjalo tudi na ukupnem obedu. Priznanje bodi izrečeno vodji godbe, g. Josipu Lah-u iz Dutovljen. »Slavašem« in godbi je ploskalo burno navdušeno občinstvo.

Večerjo »Slavašev« je počastilo mnogo ljubih gostov, n. pr.: gospod Cotič, urednik »Edinosti«, g. Josip Ravbar, učitelj v Zgoniku, g. Anton Macarol, učitelj iz Avberja, g. Anton Černe, mladenič, vrlo izšolan v kmetijski stroki itd. Ti gospodje so nas navduševali lepimi govori. Hvala jim! So-sebno pa nam navdušljivi govor g. Cotiča ostane v vednem spominu.

Zadoščenjem beležimo torej, da se je prva naša veselica izvršila prav lepo.

Verjemite nam, da se tu trudimo kolikor moremo za narodni napredek, vendar nas nekdo napada v »Briveu«, češ, da smo priredili veselico na dvorišču, čegar lastnik je razobesil na vratih napis »Camera d'affittare« ter da je tudi napis na prodajalnici v nepravilni slovenščini. Povedano bodi,

da je dotičnik Švicar, da je nemške narodnosti, a vendar ni bil nikoli nasproten naši narodnosti, o čemer priča pač dejstvo, da nam je drage volje prepuštil svoj prostor za veselico ter da nam dovoljuje, da na njegovem poslopju razobešamo naše narodne trobojnice. Na naše vprašanje radi onega napisa nam je pojasnil, da isti je namenjen tržaški gospodi, ker drugih izletnikov ni pričakovati tu. Za njegovo mišljenje pa je značilno to, da je na dan veselice odstranil oni laški napis ter je obljubil, da popravi onega družega v nepravilni slovenščini.

Isti dopisnik »Briveu« napada tudi župana iz Tomaja, ker poslednji ne dopušča nekomu, da bi cepil drva na občinskih tleh. Gospod načelnik je vršil le svojo dolžnost, ko je varoval posestniško pravico občine.

No, nas ne morejo žaliti taki napadi, ko nam prihaja priznanje od druge važnejše strani. Dne 22. t. m. je počastil naše vinogradske društvo gospod e. k. komisar iz Sežane. Ogledal si je naš društveni vinograd, drevesnico ter zemljišče za novi vinograd. Hodil je po polji in veselilo ga je, ko je videl ameriške cepljenke. Gospod komisar je izrekel popolno priznanje in pohvalo našem društvu in lastnikom ameriških trt.

Iz Podgore dne 29. avgusta. (Izv. dopis). V štev. 155. in 156. Svojega cenjenega lista ste objavili dopis »iz goriške okolice« (Kaj je bilo prav za prav v Pevmi?), pisan v Pevmi dne 18. vel. srpana — z dostavkom: Sledi 480 podpisov, med temi občinskih in vseh veljakov naše občine, izvzemši č. g. Fogarja.

V prvem delu tega dopisa so bili med drugim ti-le stavki:

»Da se je pa ples, kljub predlogu preč. g. kurata, dovolil, nismo krivi mi starejšine, ker ples sta bila obljubila fantom g. Fogar in župan g. Ant. Klančič že 3 tedne pred sejo. Naravno je, da se mi, kakor možje, nismo mogli zoperstavljati županu in ga prisiliti, da bi zabranil že dovoljeni ples, ker on edini ima v takih slučajih škarje in platno v rokah«.

Ti stavki obsegajo očitno grajo, pravo pravečato nezaupnico, katero mi javno izražajo med 480 prebivalci občinski starešine in vsi veljaki pevmske občine, razven č. g. Fogarja, kateri je po dopisu z menoj vred zakrivil ples in njegove posledice.

Kakor župan pevmske županije, katero častno službo opravljam nepretrgoma že 26 let zraven drugih važnih, ki mi jih je naklonilo zaupanje volileev vsega goriškega okraja in velikih posestnikov slovenske deželne strani, — čutil sem se po tej izjavi silno žaljenega in sem že resno mislil na to, da položim svoj mandat v roke tistih, ki so mi ga zaupali. Toda poizvedel sem o pravem času neposredne iz ust gospodov starešin pevmske občine, da ni nihče iz med njih podpisal dopisa, ki ga je objavila »Edinost« in da ga, kar se tiče moje osebe, nihče ne odobruje.

Če stojé torej pod omenjenim dopisom res podpisi pevskih starešin, ne morejo biti drugačni, nego krivi. Kaj naj sodim torej o vseh drugih štiristo in toliko podpisih in kaj o njem, ki se predrzno baha z njimi?

Meritoričnega odgovora ne zasluži dopisnik, kateri se poslužuje tako nepoštenih, podlih sredstev v svoje namene, meni pa tudi ni dalje braniti svoje časti, saj je zdaj tistemu, ki hoče videti, vse jasno.

Anton Klančič,
župan in deželni poslanec.

Politični pregled.

Pogajanja — zaključena! Slednjič vendar! Včerajšnje izdanje oficijozne »Wiener Abendpost« je prineslo razsežen »komuniké«, v katerem je razloženo precej na dolgo in po kronološkem redu, kako so se vršila pogajanja in kako so prišla ista do zaključka dne 30. t. m. Pripoveduje nam nadalje, da so gospodje ministri pritegnili v svoja posvetovanja vso materijo, ki spada v okvir pogodbe z Ogersko; pripoveduje nam tudi to, da sta se obe vladi sporazumeli gledé oblike bodočemu postopanju, da je namreč še enkrat pozvati državni zbor, naj vzame v razpravo zakonske načrte za pogodbo.

*) Moralno odgovornost za vsebino tega spisa prepuščamo gospodu dopisniku. To moramo storiti, ker naš list ni bil zastopan na shodu in se moramo torej zanašati na resnicoljubje dopisnika. Ured. »Edinosti«.

Kar se dostaje meritorične strani same, nismo torej izvedeli drugega, nego da so ministri razpravljali o vsem, kar spada v okvir pogodbe. Kaj da so sklenili, o tem pa nam ne pove »komuniké« ničesar. Gledé na formalno stran pa ni dvombe nobene, da je zmagal baron Banffy se svojo zahtevo. Saj so trdila poročila še teh zadnjih dni, da se grof Thun odločno upira sklicanju državnega zbora, ker ve, da ga čaka le neuspeh.

Ali še nekaj drugega zelo važnega in usodnega nam pripoveduje izjava vlade. In to bi bilo, da sti se obe vladi tudi sporazumeli, kako postopati v slučaju, da se državni zbor zopet pokaže nesposobnega za delo. Ali tudi tu smo izvedeli le pol stvari, izvedeli smo le, da je sklenjeno, kar se ima zgoditi; o tem, kaj se ima zgoditi, molči »komuniké« ter nam ne pravi drugega, nego da sti vladi oboroženi za vse slučaje.

Po vsem tem moramo soditi, da je odločilnih korakov pričakovati še le po sestanku državnega zbora avstrijskega.

Avstrijsko-Ogerska pogodba in Hrvatska. »Obzor« našteva one stvari, ki so ukupne med Hrvatsko in Ogersko. Prvataka ukupna stvar je — krona. Ta je nepremeljiva. One stvari, ki so se določile kakor ukupne, ko se je sklenila pogodba med Hrvatsko in Ogersko, se morejo premeniti tudi v okviru sedanjega duvalističnega sistema. One stvari pa, ki so ukupne vsled pogodbe med Avstrijo in Ogersko, ali ki izhajajo iz pragmatične sankcije, so spremenljive, ako so nastopili izvestni predpogoji. Če se n. pr. nehajo ukupne stvari med Avstrijo in Ogersko, nehajo potem tudi našteje ukupne stvari med Ogersko in Hrvatsko. Če torej ne pride do sporazumljenja med Avstrijo in Ogersko in dobi poslednja svoje carinarsko območje, potem ima tudi Hrvatska pravico do takega samostojnega območja carinarskega.

O visokodušnem činu carja prihajajo še izjave od vseh strani sveta. Sodba je pač soglasna, da je to jeden najplemenitejših pojavov, ki morejo priti s prestola doli. Praška »Politika« pravi prav umestno, da je pač čuden slučaj to, da v dobi, ko se največja republika na svetu (Združene države) pripravlja na oboroževanja v velikem zlogu, prihaja iz absolutistiške Rusije klic po — razoroženju! In da mej tem, ko one države, ki se vedejo kakor zaščitnice evropske kulture in ki vidijo svojo slavo v popolnjenju svojih vojska, pozivlja »barbarska« in »necivilizovana« Rusija, v imenu narodne kulture in gospodarskega napredka, naj bi ne hodili dalje po dosedanji poti.

Ne čudimo se pa nikakor, da je glasilo »velikega« Milana srbskega povsem hladno vsprejelo ta glas miru, došel s prestola carjevega. Naravno, da si oni, kateremu so jedini element homatije, ne more želeli blagega miru!

K razkritju spomenika carju Aleksandru II. v Moskvi. Na pogoščanju v dvoru Kremla je načelnik mesta Moskve nastopno ogovoril carsko dvojico:

»Prihod Vajinih Veličanstev v sveti Kreml je za nas časten in znamenit dogodek. Tu na oltarju Moskve, kakor se je bil izrazil pokojni oče Vašega Veličanstva, je bilo dovršeno delo združenja Rusije. Tu je Peter Veliki dorasel do svoje veličine. Tu se je porodil Vašega Veličanstva nepozabni oče, kateremu je bilo dano, da pokaže Rusiji pot razvoja. Tu se dviga spomenik velikega, v Moskvi rojenega vladarja, tu je njegovo slavno vladanje ovekovečeno ljubavo vsega naroda. Moskva in vsa ostala ruska mesta — v svesti si dobrot, izkazanih jim od carske milosti — polagajo tu k nogam vzvišenega unuka svoje pokorne želje, da bi bilo njegovo vladanje izpolnjeno močjo in umom cara moskovskega, jakostjo Petra Velikega in blagostjo Aleksandra II.«

Poznani Vseslovan in markantna oseba v ruski politiki, Pobjedonošev, je dobil z lastnoročnim pismom carja Nikolaja II. najvišji ruski red sv. Andreja. To dokazuje, da Ruska nikakor ni odstopila od svoje politike.

Domače vesti.

Umrl je večeraj večletni člen »Del. podp. društva«, Vincenc Čotar. N. p. v m.!

Vedno le: po malem! Govori se po Trstu, da je dobil tukajšnji urad za odmerjanje pristojbin

nalag, da mora v soško dolino pošiljati plačilne naloge le v slovenskem jeziku. Žalostno je in mora biti človeku trpko pri sreč, da moramo še sedaj, po 30 letih obstanka zakona o ravnopravnosti, donášati take vesti in da vrhu tega še občutimo nekako zadoščenje, kakor da smo kaj »pridobili«. No, bodisi: bodi pozdravljeno tudi to malo — ako se nam je res dalo. Vsakako pa naj si zapomnijo finančne oblasti, da to »malo« je še le prvi slabi začetek temu, česar zahtevamo in kar mora priti!! Ne le po soški dolini, ampak povsod morajo oblasti občevati z ljudstvom v njega jeziku! To bi bil vendar nezmišl, ko bi bil slovenski kmet po soški dolini enakopraven, Kraševce pa, ki vendar živi pod zaščito istega cesarja, istih zakonov, v isti državi, in v isti pokrajini, pa ne bi bil deležen te dobrote. Dvojna mera za pripadnike istega rodu, živčice združeni v istej pokrajini. Ne, to bi bil nezmišl! Pa ne le tam, kjer živi naš rod zdržema ali v velikih večinah, ampak tudi po krajih, kjer je v manjšini, ni smeti odrekati istemu narodnih in političkih pravic. Ne pitajte vendar našega ljudstva vedno le »po malem«, ampak za- jemite enkrat krepko iz polne posode avstrijskih zakonov in ponudite tja temu dobremu ljudstvu slovenskemu, ki je lačno in žejno — pravice!!

Oglašajmo se! Iz spodnje okolice nam pišejo: Dopis priprostega kmeta pod naslovom: Zakaj pešavinogradarstvo v sp. okolici tržaški? bilo je zanimivo branje za nas, ker je bila pristna in resnična, a tužna slika našega stanja. Bile so preproste besede, a vsaka je zadela pravo struno. Kaj bi ne, ko so prišle iz peresa moža, ki sam skuša vse te težnje, kateremu ni bilo treba drugega, nego da pove, kakor čuti, kakor vidi in sliši, kakor je dejanski stan. Posebno žalostna, a resnična je opazka o oni drugi trtni uši — o visokem užitninskem davku na grozdje. Tudi taki slučaj, kakor so naštet v istem dopisu, se ponavljajo pogostoma. Tako sta zadnjič cenila dva finančna nadglednika pri nekem kmetu pod Opčinami. Slednjemu se je vse listje na trtah posušilo ter odpadlo, tako, da bi ne spravil skupaj za škaf grozdja. Vsled tega tudi ni prišlo do sporazumljenja med njim in dotičnim finančnim organom. In ko so isti odšli, zasmejal se je jeden finančni organ proti drugemu: »da bi se mu vse trte posušile!«

Tako je, k škodi še posmeh. A ne samo kmetje, tudi drugi stanovi so trpini svojih razmer in marsikdo ima kako dobro misel, kako bi se dalo poravnati to ali ono. Kakšen krat najmanjša misel lahko spravi na sled kaki večji ideji. Zatorej bi se mi zdela praktična misel, da bi Vam, cenjeni gosp. urednik, pošiljali razni ljudje bolj marljivo kake dopisiče, ki bi označali razna dejstva, ter prijavili razne misli o istih, kar bi utegnili povspeševati še bolje poznanje naših razmer v podrobnostih. Toliko moje mnenje!

Skrajno divjaštvo, ali sad »avite culture«! Pišejo nam: Večkrat že sem mislil pisati Vam, kako nesramno da se vedejo tržaški pobalini okolo trga pred veliko pošto. Tem fantalinom iz najnovejše »rene« pride vse prav, samo da zabavljajo. Peveci, ki se uče v »Delavskem podp. društvu«, morajo premnogokrat poslušati nesramno tulenje teh pobalinov, malone — samosrajčnikov. Ko bi bil gotov, da je vse to le posledica otroške razposajenosti, ne bi pisal; pišem pa, ker sumim, da je vmes kak »star otrok«, ki jih podpihuje. Pomislite še, da je tam malone vedno kak stražar in da ti pobalini dobro pazijo, kedaj je isti zginil za ogalom. Sinoči okoli 9. ure je šel tam mimo neki stari duhovnik grške cerkve. »Nadepolna« mladež mu je bila takoj za petami, kričé: »Zvežimo farja, zvežimo župnika itd.« Starček ni vedel, kaj bi počel, kajti obkolili so ga in se vsaj navidezno pripravljali, da izvrše ta namen (!!), kar pa je zabil neki mimoidoči pameten človek. Sedaj povejte: je-li to skrajna podivjanost mladine ali ne?!

Očevidec.

Žensko uradništvo na državnih poštah in brzojavah. Dne 1. septembra stopi v veljavo naredba, ki je največje važnosti za žensko uradništvo na poštah, brzojavah in telefonskih državnih uradih. S to ministersko naredbjo je žensko uradništvo urejeno normativno in bodo z rešenim dnevom dobre tri petine uradnic stalno nastavljenih ter deležne tistih pravic, kakor možki. Tudi v materijalnem oziru je ta odredba velike važnosti za uradnice, ker jim odslej v slučaju bo-

lezni ali dopusta ostane plača vse leto, dočim so je doslej v taeih slučajih dobivale samo mesec dni. Poštne, brzojavne in telefonske manipulantinje so sedaj po tej naredbi v istem razmerju z državo, kakor uradniki državnih železnic in to je že nekaj vredno. »Slov. Nar.«.

Slavnost na Proseku. Za to slavnost je prijavilo svoje sodelovanje iz lastne inicijative narodno godbeno društvo iz Nabrežine, odklonivši vsako odškodnino in kakoršno-si-bodi nagrado in naklonivši nagrado namenjeno istemu, že naprej revnim družinam zaprtih okoličanov. Čast godbenemu društvu v Nabrežini!

Opozarjamo one, ki se mislijo udeležiti ban-keta, da se prijavijo odboru vsaj do 2. septembra ker na poznejše prijave ne bo mogoče ozirati se.

Delajo se velike priprave za ozaljšanje vasi.

Predsedniki društev v mestu in po okolici se opozarjajo še enkrat, da je noč ob 7. uri in pol zvečer posvetovanje v »Del. podp. društvu« radi udeležbe na proseški slavnosti.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« v Trstu je nabrala gospodičina Seme dne 21. t. m. v krčmi g. Mare-a, ulica Madonina, 2 kroni 66 stotink. Tomaž Gruden v Nabrežini je daroval 1 krono. Prej izkazanih 210 kron 28 stotink. Skupaj torej 213 kron 94 stotink. Prisrčna hvala darovateljem. ODBOR.

Vojaški kontrolni shodi vseh vojakov na dopustu in v rezervi, toliko pehote kolikor mornarice, uštevši jednoletno dobrovoljce, katerim je bil dovoljen odlog za nastop službe, se bodo vršili v mornarski vojašnici na starem Lazaretu ob 9. uri zjutraj naslednje dneve in na sledeči način: A. Glavna kontrola: 1., 2., 3. in 4. oktobra pomorski vojaki; 1. oktobra od črke A do E, 2. okt. od F—K, 3. od L—P, in 4. od Q—Z; 5., 6. in 7. bodo morali priti vojaki infanterije in sicer 5 okt. od črke A do H, 6. od J do P, 7. od Q—Z. 8. oktobra se bodo morali predstaviti vsi drugi vojaki, ki spadajo v stotnije lovecev, v konjiške in topničarske polke, in drugi. B. Dopolnilna kontrola: 10. novembra od črke A do E, 11. od F—L, 12. od M do R in 13. od S—Z.

Vsi oni, ki se udeležijo kontrolnega shoda, morajo prinesiti vojaško knjižico. Udeležbe so osvobojeni oni, ki so bili v tekočem letu v vojaški službi ali na vojaških vajah, ter pomorščaki in potniki, ki se po zakonitem dovoljenju nahajajo v inozemstvu. Na podlagi prošnje, uložene v pravem času, zamore se pridobiti osvobodjenje od udeležbe, toda samo iz jako tehtnih vzrokov.

Razprava proti glasovitemu g. Karolu Martinolihu, znanemu uredniku Slovane do skrajnosti sovražnega lista »Il Giovine Pensiero«, radi prevare in poneverjenja tujega denarja bo zopet 6. septembra t. l. Meseca maja je že bila počela razprava proti Martinolihu, ali zagovornik, oni imenitni dalmatinski doktor prava Forlani, je ta čas zahteval, da se postavi obtožena pred porotnike ter da ga ne bi sodilo navadno sodišče. Sodišče je razmišljalo o tem, pa tudi še samo nekaj poizvedovalo in končni ukrep je ta, da bo 6. septembra nova razprava pred rednimi sodniki v Rovinju. Dr. Forlani je že vedel, zakaj je zahteval, da bi Martinolicha postavili pred laško poroto, ali ni se mu posrečilo.

Pred sodiščem. Na večer 17. julija t. l. se je skregal 30-letni Angelj Bomben z nekim Pavlom Pignatonom. Došlo je do pretepa, v katerem je prvi sunil drugega parkrat z nožem v prsa in v glavo. Ko so ga stražarji hoteli aretirati, branil se je isti vsemi štirimi, udrihaje po njih s pestmi in brcami, ter je vrhu tega še razžalil iste tudi z besedami.

Včeraj je bila razprava gledé vseh teh zlo-dejstev. Obtožene je trdil, da je bil oni dan pijan. Priznal je sicer, da je ranil Pignaton-a, toda iz-ključil je, da bi bil udaril kakega stražarja. Ker stražarji niso mogli potrditi obtožnice v tem po-gledu, bil je osvobojen hudodelstva javnega nasilstva, a obsojen na 3 mesece zapora radi težkega telesnega poškodovanja in razžaljenja stražarjev.

Sanje in resnica. Fran Purič iz Repentabra je bil obtožen, da je grozil dvakrat svoji lastni ženi, da jo ubije; enkrat se sekiro, drugikrat z samokresom.

V očigled tej obtožnici se je branil isti tako-le: Neko noč sem sanjal, da sem hodil po polju po neki stezi. Luna je sijala prav svetlo, zato sem

dobro opazil dve senci, ki ste se mi bližali. Dospel bližje sem razločil svojo ženo v objemu nekega drugega kmeta, ki, kakor je znano, rad lazi za ženskami. Prav ko sem hotel poskočiti nanj, sem se zbudil. Toda ko sem v jutru povedal svoji ženi iste sanje, postala je ista, v moje veliko začudenje, vsa rudeča, ter je priznala, da je res, kar sem sanjal. Na to sem ji res zagrozil: Bog varuj, da te vidim z onim zapeljivcem! — Da sem imel sekuro v roki, je le stvar slučaja. Drugikrat, ko sva se bila nekaj sprla in sem ji jaz očital, da sem jo zopet videl z onim možem, odgovorila mi je nekaj preosorno, na kar sem vzel samokres — ki pa ni bil nabasan — v roke ter ji rekel: »Če ne končaš ti, pa bom jaz!«

Žena, došla kakor priča, ni hotela izpovedati proti svojemu možu. Ker ni bilo torej tehtnih dokazov, ga je sodišče osvobodilo hudodelstva javnega nasilstva.

Rotenje s pogojem. Posestnik neke gostilne v ulici s. Nicoló dal je aretirati nekega delavca, ker mu je isti baje pretel, da ga ubije. Na policiji se je dokazalo po pričah, da je oni imel dva otroka pri sebi ter rekel: »Če bi ne imel otrok, bi te ubil!« Ker je to rotenje pogojno ter ne more povzročiti strahu, da bi se uresničilo, je policija izpustila delavca iz ječe.

Pollejske vesti. Danes ob 4. uri zjutraj bila sta aretirana v lastnem stanovanju radi pretepavanja in nevarnega pretenja proti Jakobu Brišniku na Vrdele št. 104: 21-letni zidar Ivan K. in 22-letni zidar Ivan Č.

»Brivce« je izšel: prinaša raznovrstno gradivo v šalji obliki. V tobakarnah ga dobite po 5 novčičev.

Koledar.

Danes v sredo 31. avgusta: Rajmund, sp.; Izabela, dev. Jutri v četrtek 1. septembra: Egidij, opat; Verena, d. m. Solnčni: Lunin: Izhod ob 5. uri 11 min. Izhod ob 6. uri 24 min. Zahod " 6. " 49 " Zahod " 4. " 58 " Ta je 36. teden. Danes je 242. dan tega leta, imamo torej še 123 dni.

Različne vesti.

Posnemanja vredno! Uradnim dopisom občine Curig je v novejši čas navadno prilepljen mal rudoč listek s sledečim tiskanim naznanilom: »Mestni svet in njemu podrejeni uradi se vzdržujejo praznih oblik uljudnosti na dopisih in so hvaležni, ako storijo drugi uradi in zasebniki ravno isto. Ta dober izgled praktičnih Švicarjev je vreden, da bi ga posnemali tudi drugod.

Najmlajša evropska kraljica. Dne 18. t. m. je bila svečano kronana mlada holandska kraljica Viljeldina, da prevzame od svoje matere regentije vladno nad 37 milijonov duš. (Glej novejšo vesti iz Amsterdama v današnjem izdanju). Holandej obožajo svojo kraljico, ki je neki zelo originalnega značaja. Mnogo pišejo o njej in hlastno čitajo vsako vrstico, ki se tiče njene osebe. Neki holandski list pripoveduje, da so se morali učitelji kraljičine truditi mnogo, preden so jo privadili čitanju knjig. Med poukom je kraljičina vzdihovala čisto: »Oh, da bi vedeli moji podaniki, koliko skrbij ima njihova bedna kraljica!« Nekoč je mlada kraljica morala narisati Evropo. Ker se je že naveličala neprestanega učenja, narisala je brzo in površno. »Ali veličanstvo, je rekel učitelj, vi ste zmešali dežele popolnoma«. Kraljica je nekaj časa gledala v risarijo, potem pa je rekla popolnoma ravnodušno: »I, vsaj je to kraljem dovoljeno. Poglejte samo, da-li ni moja država zašla med slabše«. Mnogo se piše tudi o patrijotizmu mlade vladarice, katera govori več jezikov, a najljubši je holandski. Ona zahteva od vsacega na njenem dvoru, da jo nagovarja v njenem materinem jeziku. Nekoč je hotela pozdraviti mlado kraljico deputacija holandskih velikašev. To se jej je naznanilo s prošnjo, da bi jo deputacija smela pozdraviti v francoskem jeziku, ker gospodje ne govore holandski. Začuvši to kraljica, je rekla: »Jaz sem kraljica Holandske in z Holandej govorim samo v holandskem jeziku; ako deputacija ne ume našega materinega jezika, tedaj se ne moremo pogovoriti; in — ni vsprejela deputacije holandskih velikašev. Holandej so navdušeni za svojo kraljico in bi šli tudi v ogenj za njo, ako bi bilo treba. Ta od svojega naroda tako oboževana kraljica je najmlajša in najlepša kraljica v Evropi.

Od veselja znorel. V Hamburgu je živel jako siromašen čevljarski pomočnik, ki je podedoval 15.000 gld. Od velikega veselja je naročil več vozov, vozil se s prijatelji po mestu ter gostil jih. Naposled je pozval na nekako skupščino vse meščane, s kratka: uprizarjal je pretirane stvari, da ga je redarstvo dalo preiskati po zdravnikih, ki so izjavili, da je nesrečen — znorel! Odveli so ga v norišnico.

Zadnje vesti.

Dunaj 31. Car ruski je pooblastil svojega tjea, velikega kneza Vladimirja, da ga bode zastopal na jubilejskih slavnostih na Dunaju. Velikega kneza Vladimirja bode spremljala njegova soproga.

Dunaj 31. Njiju e. in kr. Visokosti nadvojvoda Karol Štefan in soproga nadvojvodinja Marija Terezija sta odpotovala iz Dunaja v Zywiec v Galicijo.

Dunaj 31. Predsednica avstrijske družbe Prijatelj miru, baronica Suttner je poslala ruskemu ministru za vnane stvari, grofu Muravjev-u, brzojavko, v kateri prosi istega v imenu družbe, naj položi pred noge carja najudanejšo zalvalo in obžudovanje na divnem, velikem činu.

Pariz 31. Podpolkovnik Henry je v preiskavi priznal, da je on provzročitelj onega pisma, katero je vojni minister dne 7. julija t. l. prečital v zbornici in katero pismo dokazuje krivdo Dreyfus-a. Vojni minister je odredil, da je takoj zapreti rečenega podpolkovnika. Večina listov meni, da je revizija procesa Dreyfus neizogibna.

London 31. »Times« menijo, da konferenca za razoroženje bi se mogla sniti le tedaj, ako se zjedinijo poprej za kako gotovo podlago, kakoršna bi mogel biti le status quo.

Rim 31. Ministerski predsednik Pelloux se je posvetoval danes z Malvanom o okrožnici carjevi za razoroženje. Potem je vsprejel prefekta milanskega, kateremu je dal navodil za zopetno osnutje milanskih društev.

London 31. Tukajšnji politični in diplomatski krogi so še vedno v nejasnem glede predloga carjevega. Mnogi si ubijajo glave, da bi uganili, kateri je bil prav za prav vzrok, ki je dovel carja do tega predloga.

Kolonj 31. Brzojavka v »Volkszeitung« iz Bruselja pravi, da je general Brialmont izjavil, da Francija je ona dežela, kjer so najbolj hiteli z oboroževanjem, ker si hoče zopet priboriti Alzacijo in Lotaringijo. Oboroževanja Francije da so prisilila Nemčijo, da je posnemala, tako so bile tudi vse druge vlasti evropske prisiljene, da so popolnjevale svoja oboroževanja. Ker se torej Francija ni odpovedala nadi, da zopet dobi oni pokrajini, ostane inicijativa carjeva brezuspešna.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 30. avgusta. (Izvirni brzojav.) Pšenica za september 69¹/₈, za december 66⁵/₈. Koruza za september 34³/₄, za december 35¹/₈. Mast 550.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za marec 8-34 do 8-35. Pšenica za september 8-24 do 8-25. Rž za september 6-60 do 6-62. Koruza za maj 1899. 4-42 do 4-43. Koruza za avgust 1898. 5-05 do 5-07. Oves za spomlad ——. Oves za september 5-35 do 5-37. Koruza: 5-15 do 5-25. Pšenica: ponudbe slabe. Mini jako rezervirani. — Prodaja 10000 met. stot. Vreme: vročina.

Hamburg. Santos good average za september 32—, za december 32-75, za marec 33-25 za maj 33-50.

Havre. Kava Santos good average za avgust 39—, za december 39-50 frankov za 50 klg.

Praga. Surovi sladkor I. produkt, 88%, Rendement franco Aussig. Mirno. Takoj —— do ——. Oktober-december —— do ——.

Dunajska borza 31. avgusta 1898.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101-80	101-70
„ „ v srebru	101-60	101-50
Avstrijska renta v zlatu	121-55	121-55
„ „ v kronah	101-60	101-60
Kreditne akcije	359-75	361—
London 10 Lsr	120-05	120—
20 mark	11-75	11-74
Napoleoni	9-53	9-53 ¹ / ₂
100 ital. lir	44-25	44-30

Cvet proti trganju.

(Liniment caspici).

Preiskušano mazilo — odpravlja bolečine pri kostibolu, trganju in revmatizmu. — Ena steklenica z navodilom 50 novč Razpošilja z obratno pošto najmanj dve steklenici

„Deželna lekarna pri Mariji Pomagaj“

Ph. Mr. M. Lensteke v Ljubljani.

Nova centralna čevljarnica v Trstu.

Via Maleanton št. 2.

Bogat izbor čevljev za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

Najnovejše

ovratnike in ovratnice

po ceni,

se vdobiva edino le pri

Iv. Zadnik-u

v Trstu,

na Corsu šte. 8.

Carl Greinitz Neffen,

Na Corsu šte. 33.

podružnica Trst.

Piazza della Legna 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo, traverze, zaklepe, železo za kovače in facon, stare železnične šine, držaje in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitenga železa, vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč, peči in štedilna ognjišča, kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne, nagrobne križe in obgrobnje ograje, orodja za vsako obrt.